

Ejeren kan blive ved at opkræve lige saa stor Husleje, han vil, uden Hensyn til Løven, med andre Ord at sætte en Præmie paa at bygge saadanne Arbejderkaserner, er efter min Formening en forkert Tanke. Skalaen for Nedsættelse af Ejendomsskylden paa mindre Landejendomme er jo i og for sig korrekt nok, men jeg tror ikke, at man behøver at gaa saa højt op, som her er Tale om, jeg tror, vi kunne blive noget længere nede, især naar vi faa taget Besætningen fra. I saa Tilfælde tage vi den værste Skavank bort, saa at de mindre Ejendomme ikke blive for dyre, for det er jo i væsentlig Grad Besætningen, der fordyrer de mindre Ejendomme frem for de store. Naar vi tage den bort, er der ingen Grund til at give saa store Begunstigelser for de mindre Ejendomme, thi der kan godt bo rige Folk paa de mindre Ejendomme. Hvis saa Skatten virkelig skulde stige noget op over, hvad vedkommende Ejer helst skulde svare af sin Ejendom, have vi Undtagelsesregler, saa at han i længere Tid kan blive fritagen derfor. Derfor foreslaar jeg, at der her sker nogle Ændringer, saa at der for Ejendomme op til 3,000 Kr. kan blive draget 40 pCt. fra, og for Ejendomme op til 5—6,000 Kr. kan drages 20 pCt. fra og saa ikke videre. Det vil vistnok være en Skala, der nogenlunde passer.

Bestemmelsen i § 8 om, hvorledes Kommunerne kunne ordne deres egne Sager særlig i Kjøbenhavn, skal jeg ikke dvæle ved, men jeg vilde dog gerne vide Besked med en enkelt Ting her, da jeg ikke er vis paa at have opfattet Forslaget ganske rigtigt paa dette Punkt. Bestemmelsen om deres indbyrdes Forhold, at de have Lov til at ligne mere fra den ene Side i Byen over paa den anden, skal jeg ikke opholde mig ved, men der staar i Slutningen af Paragraffen, at den pro mille, der ansættes i 1903, maa ikke nogen Sinde forhøjes. Hvis dermed skulde være ment, at Skatten ikke maa overstige den nuværende faste Ejendomsskat i Henhold til § 1, finder jeg det uheldigt, men jeg var ikke vis paa det, og derfor nævner jeg det. Jeg havde tænkt, at det var meget muligt, at Ejendommen i Tidens Løb kunde stige betydeligt, saa at det, som den vilde komme til at svare i Skat til Staten, vilde stige, men jeg forstaar ikke rigtigt, hvad der er ment med pro millerne i dette Tilfælde. Jeg nævner det blot, for at man kan være klar over, at der kan komme en stedse stigende Indtægt af Skatten, og at

Skatten kan komme til at overstige den nuværende ganske betydeligt i Tidens Løb.

Maaske jeg maa nævne den mere ubetydelige Ting i § 13, hvor der tales om, hvad Vurderingsmændene skulle have i Lønning. Jeg finder ikke, det spiller nogen stor Rolle, men jeg vil som Landmand protestere imod, at Vurderingsmændene i Landkommunerne skulle nøjes med 4 Kr. om Dagen, medens Vurderingsmændene i Byerne skulle have 6 Kr. og desuden Befordringsgodtgørelse og andre Fordele. Jeg ved slet ikke, hvorledes dette er kommet. Jeg ved ikke, om det er kommet, fordi det er taget af Landstingets Forslag for i Fjor, for ellers synes jeg, det er ret umuligt, at det kan staa her. Selvfølgelig gaar man ud fra, at Landmændene ikke skulle være en lavere Kaste end Mændene inde i Byerne. Men sikkert er det ikke sværere, tværtimod meget lettere, at vurdere Ejendomme inde i Byerne end paa Landet. I Byerne vide vi omtrent, hvad hver Kv. Alen koster, og med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad saadanne Bygninger koste, kunne de blot spørge en Murer eller Tømrer, saa have de en nogenlunde brugelig Skala, og naar Ejendommene ere lidt ældre og have staaet i nogle Aar, danne de sig ogsaa en Skala, saa at det er forholdsvist let at taksere i Byerne, og saa kunne de køre i Sporvogn fra den ene Ende af Byen til den anden. Ude paa Landet ere Vurderingerne langt vanskeligere. Der er mange flere Forhold at tage i Betragtning. Der er baade Agerbrug, Skovbrug, forskellige Bygninger og mange andre Ting, og saa skulle de befordre sig selv fra den ene Ende af Kommunen til den anden, saa der er ikke nogen Grund til at lave det saaledes, at Vurderingsmændene i Byerne skulle have mere. Skulde der være nogen Forskel, skulde de snarere have mindre. Men lad os endelig blive fri for Inddeling i Kaster. Skulde de ikke have mere end 4 Kr. paa Landet, skulde de heller ikke have mere i Byerne. I en Tid som denne, hvor det gælder om at spare, bør vi maaske holde os til de 4 Kr. paa Landet, men saa faa de gode Vurderingsmænd i Byerne ogsaa at holde sig til 4 Kr.

Saa er der en Ting vedrørende Formueskatten, som jeg gerne vilde have fat paa, nemlig den, at nu mene vi, at naar vi lette Grundskatterne, tage vi igen af Formuen. Men det gælder jo kun, for saa vidt den Mand, vi lette, bor her i Landet, og vi have ikke saa faa store Ejendomme